

Veelwr(a)at

R.C. Beljaards

Ze kijkt in de spiegel. “Dokter, ik heb te veel huid”. We kennen elkaar al langer, ze is in de jaren kleiner en meer gebogen geworden, de diagnose osteoporose is onvermijdelijk. Haar plooiën lopen in een kerstboom-figuratie over haar rug en buik. Huidveroudering: met het voortschrijden der jaren krimpt de inhoud, maar de verpakking blijft hetzelfde.

Een mens is op zijn 20ste levensjaar op zijn best, daarna treedt de veroudering onherroepelijk op. [1] Eerst heel voorzichtig, je merkt er niets van, maar aan het einde gaat het in een glijvlucht. De vermindering van functie treedt in alle organen op. Maar aan de huid lijkt het dubbel zo snel te gaan, waarom is dat? Is dat omdat je jouw buitenkant goed kent en rimpels en vlekken persoonlijke vrienden zijn geworden, maar de binnenzijde niet kan waarnemen? Of is het een resultante van de dubbele slijtage van de huid, niet alleen de biologische klok die verder tikt, maar tevens de invloed van omgevingsfactoren zoals milieu, roken, en vooral de zon als meest gevreesde tijdvreter? Huidslijtage: we hebben binnen onze NVDV vele

domeinen, tot kinderdermatologie aan toe. Wordt het niet hoog tijd om geriatrische dermatologie, en met name de biologische mechanismen daarvan, de aandacht en positie te geven die het verdient?

VERSCIJNSELEN

De meest voorkomende dermatologische diagnose is de verruca seborrhoeica. We doen er vaak badinerend over. Toch is weinig over bekend over het mechanisme van ontstaan van deze storende wratten. Er zijn publicaties waarin mutaties aangetoond zijn in genetische loci passend bij UV-schade. [2] Als dat zo is, waarom zitten ze dan voornamelijk op de romp en niet

Dermatoloog en hoofdredacteur NTvDV

midden op het voorhoofd of het puntje van de neus (in tegenstelling tot de variant bij de donkere huid, dermatitis papulosa nigra)? Er zijn ook studies waarbij stapeling van amyloid-asso- ciated protein (APP) en het afgeleide amyloid-beta42 is aange- toond (maar geen studies over een associatie met Alzheimer). [3] In ieder geval hebben verrucae seborrhoicae niet onze klini- sche interesse, in het beste geval hebben we een spreekuur bij de doktersassistente ingericht voor mechanische verwijdering, maar vaak sturen we de patiënten weg als een 'niet-medisch probleem'. Er zullen weinig dermatologen zijn die verrucae seborrhoicae topicaal met calcipotriol behandelen. [4] Of – in het verlengde daarvan andere verouderingsverschijnselen – rimpels met trifaroteen. [5]

RIMPELS, NEUSHOORN EN FATBIKE

Kennis van veroudering van de huid vraagt om meer inzicht in de biologie van het proces en gaat zoveel verder dan het opvullen van rimpels. Terugbrengen van verloren gegaan steunweefsel in seniore patiënten klinkt logisch. Echter, helaas ook (steeds) jonge(re) meiden laten zich inspuiten, veelal leidend tot het overvuld bovenlip syndroom. Niet omdat inspuitende artsen zich niet kunnen beheersen, maar er gewoonweg geen weerstand te bieden is aan de eisen van de zorgconsument. Die wensen zijn in zichzelf nogal een con- tradictie; in dit tijdperk van "kijk mij eens een eigen individu zijn", posten ze zich als eenheidsworst op Instagram. Dus, wil iedereen uiteindelijk toch op elkaar wil lijken, of zit hier meer achter? Ondanks het streven een uniek individu te willen zijn, blijkt de mens gevoelig om niet als enige afwijkend te zijn. En als enige er anders, in dit geval als enige verouderd, uit te zien. In zijn toneelstuk *Rhinoceros* (1959) beschrijft Eugène Ionesco hoe mensen langzaam veranderden in neushoorns totdat de laatste 'normale' mens eigenlijk de afwijkende is. Dat mechanisme komt overal voor waar de mens zich als consument gedraagt. Neem als voorbeeld de fatbike. Vier jaar geleden had nog niemand ervan gehoord, nu rijdt vrijwel elke randstedelijke jongeling er op. De functie van deze elektrische scooter (door de producent heel slim als 'fiets' in de markt gezet) is in het rurale deel van Nederland met lange afstanden tussen school en huis nog te begrijpen, maar in de binnenstad

dient het geen enkel doel. Maar als alle jongeren een fatbike hebben, kun je er beter zelf ook een bezitten. Want het oogt veiliger, toont chiller en is zeker sneller dan de conventionele fiets. Wie wil er als enige op zo'n roestige doortrapper rijden? En dus, wie wil er als enige oud uitzien?

KRENTENBOL

Terug in de spreekkamer bij mijn patiënt komt ze, net als velen bij u, uiteindelijk voor beoordeling van haar gepigmen- teerde vlekken. Het zijn tientallen verrucae seborrhoicae, zelfs dermatoscopisch. Ik probeer het leed wat te verzachten, verpak het verdict 'senioren-wratten' met de beeldspraak van een verouderende maar wijze eikenboom waaraan uiteinde- lijk knoesten ontstaan. Ze kijkt bedenkelijk bij deze uitleg, en meldt dat ze "steeds meer op een krentenbol gaat lijken, waar niemand meer een hap uit wil nemen".

LITERATUUR

1. Gaillard J-M, Lemaitre J-F. *The Williams' legacy. A critical reap- praisal of his nine predictions about the evolution of senescence. Evolution.* 2017; 71: 2768-85.
2. Heidenreich B, Denisova E, Rachakonda S, et al. *Genetic alterations in seborrheic keratoses. Oncotarget.* 2017; 30: 36639-49.
3. Li Y, Wang Y, Zhang W, Jiang L, Zhou W, et al. *Overexpression of amyloid precursor protein promotes the onset of seborrheic kera- tosis and is related to skin ageing. Acta Derm Venereol.* 2018; 98: 594-600.
4. Misuhashi Y, Kawaguchi M, Hozumi Y, Kondo S. *Topical vitamin D3 is effective in treating senile warts possibly by inducing apoptosis. J Dermatol.* 2006; 32: 420-3.
5. Li Z., Niu X., Xiao S., Ma H. *Retinoic acid ameliorates photoaged skin through RAR-mediated pathway in mice. Mol Med Rep.* 2017; 16: 6240-7.

CORRESPONDENTIEADRES

Rob Beljaards

E-mail: r.beljaards@nvdv.nl